

11 IULIE

PARACLISUL

SF. CUVIOS

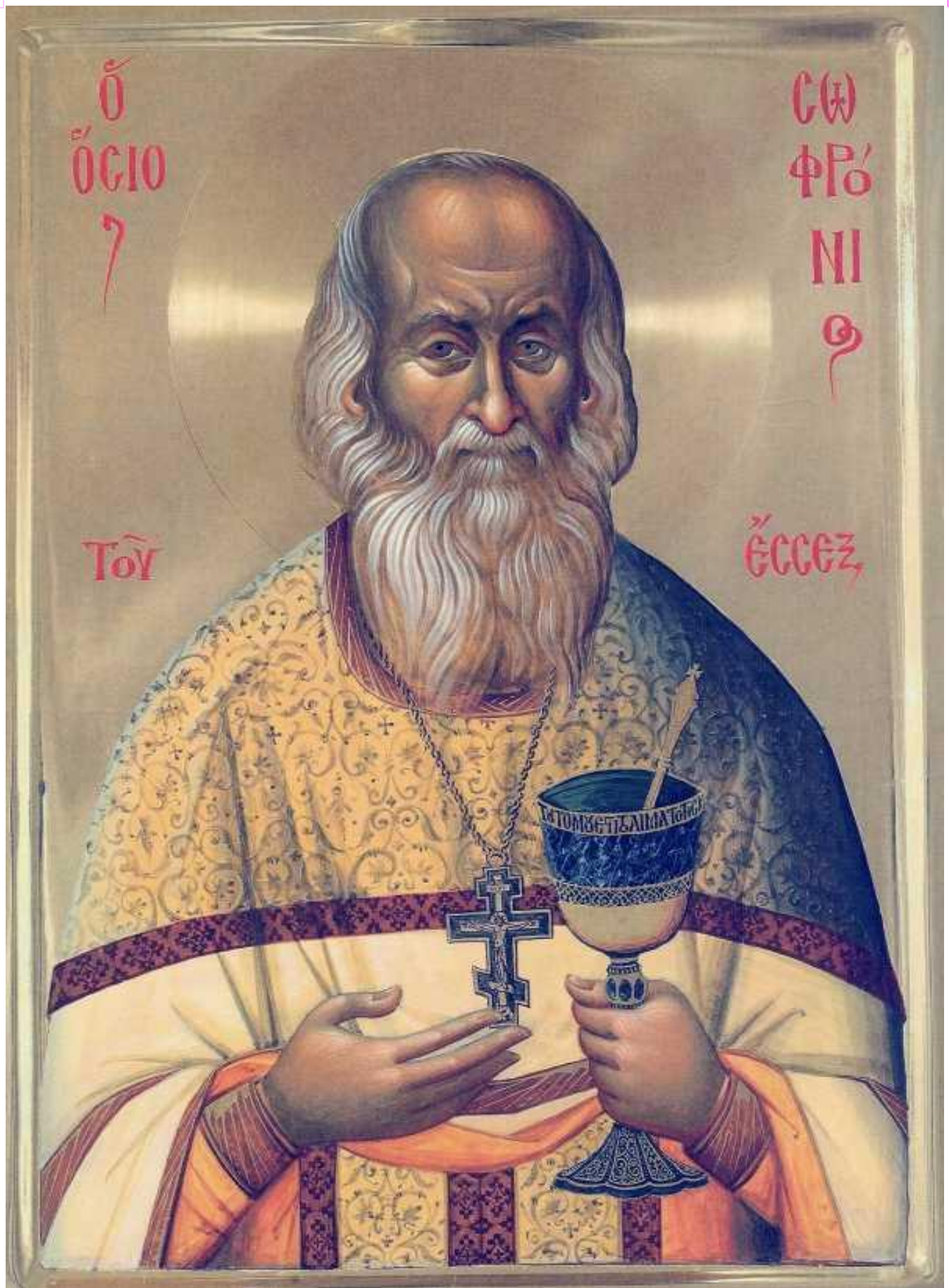
SOFRONIE

SAHAROV

DE LA

ESSEX-ANGLIA

PARACLISIER-GR

Ὁ
ΘΕΙΟΣ
?

ΣΩ
ΦΡΟ
ΝΙ
Σ

ΤΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Κανών παρακλητικός του αγίου Σωφρόνιου του του Έσσεξ

Ευλογητός.

Ψλμ. ρμβ' (142), Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου...

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου (τετράκις).

Τον τάφον Σου, Σωτήρ. Ἦχος α'.

Διψώσιν οι λαοί διδασκάλους αγίους, αγάπης οδηγούς, θεοφόρους Πατέρας, και Κύριος εδώρισεν, ως πηγήν αγιάσματος, σε, Σωφρόνιε, τον αληθή θεομύστην, τον αντλήσαντα εκ της αρρήτου σοφίας και κόσμον αρδεύοντα.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ρωσίας ο πυρσός, η λαμπάς της Ευρώπης, του Ἄθωνος φωστήρ, Βρεταννίας η δόξα, Θεοῦ εικόνα ένδοθεν σεαυτόν εξωγράφισας· όθεν φύλαττε τους αιτουμένους ευχήν σου, ω Σωφρόνιε, τη προς Θεόν παρρησία ήν εύρες ως άγιος.

Και νυν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ω Δέσποινα εμή και των πάντων πλασμάτων, κλαιόντων η στοργή και χαιρόντων η χάρις, εκ ζήλου

νυν κινούμενος, πλην αφρόνου, ως άσοφος, καν ακάθαρτος, θεοτοκίον ψελλίζω, καν αδέξιος, ύμνον δειλώς εξυφαινω, ον δέξαι ως εύσπλαγκνος.

Ψλμ. ν' (50), Ελέησόν με, ο Θεός, κατά το μέγα έλεός Σου...

Ο κανών.

Φέρων ακροστικίδα· *Τήρει τον νουν σου εν άδη και μη απελπίζου.*

Ωδή α' . Υγράν διοδεύσας.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Τιτρώσκουσι βέλη τα των παθών ψυχήν και καρδίαν και συνείδησιν την εμήν. Πώς ύμνον προς άγιον συνθέσω; Κύριε, δος μοι και νουν και κατάνυξιν.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Ηφαιστειον μέγα και φοβερόν εις βάθη ψυχής μου υποφώσκει πυριφλεγές· εκ τούτου ζητώ την σωτηριάν τη προστασία σου, πάτερ Σωφρόνιε.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Ρωγμήν υφιστάμενος τη ψυχή, απώλεσα, πάτερ, αυτεξούσιον αληθές· ανεύρεσιν τούτου δίδαξόν με, ως Εκκλησίας πατήρ και διδάσκαλος.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Εν πόνοις υπάρχω και στεναγμοίς, ψυχική οδύνη, ασθενεία σωματική· συ, πάτερ, υγείαν μοι παράσχου, τη φλογερά σου πρεσβεία προς Κύριον.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων
αμήν. Θεοτοκίον.

Ισούται τω βίω μου το μηδέν, άβυσσος εντός μου και
σκοτία ολισθηρά· άπλωσόν μοι χείρα, Θεοτόκε, και
προς ουράνιον ύψος ανέλκυσον.

Ωδή γ'. Ουρανίας αφίδος.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Τον θεόπτην πατέρα και ταπεινόν σέβομαι· ει και
ταπεινός ουχ υπάρχω, τούτω προσέρχομαι. Πάτερ
Σωφρόνιε, συ μοι ταπείνωσιν δείξον, φλέγων μου ως
άκανθαν την εγωπάθειαν.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Ουρανού διδασκάλω γονυπειτής έρχομαι, πλην
εγωισμού τας ακάνθας ουκ εξερίζωσα· ως γαρ ζιζάνια
εμήν σποράν καταπνίγει· συ μοι, πάτερ, σύνδραμον,
προς εκβοτάνισιν.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Νουν Χριστού κατακτήσας και λαμπρυνθείς
Πνεύματι, βάθη ταπεινώσεως έχεις, πάτερ Σωφρόνιε,
και προσευχόμενος υπέρ του κόσμου δακρύζεις,
πλην μη παύση, άγιε, πάντες δεόμεθα.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Νυν βεβύθισμαι πάλιν εις φοβεράν άβυσσον, ης,
Αβυσσοτόκε Αγάπης, σπεύσον ανάσυρε! Τη γαρ
δυνάμει Σου άβυσσος πάσα πληρούται, γεφυρούνται
χάσματα, βράχοι βλαστάνουσι.

Διάσωσον την οικουμένην εκ φόνων και μολυσμάτων, σβέσον δε του μίσους τας φλόγας, πάτερ Σωφρόνιε, και ίασαι πεπληγμένην ψυχήν μου. **Επίβλεπον** εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί την ημών χαλεπήν του σώματος κάκωσιν και ίασαι των ψυχών τας διχάσεις.

Κάθισμα. Ο υψωθείς εν τω σταυρώ. Ἦχος δ'.

Εν τω αὔλω Σου Φωτί, ο Θεός μου, πάσα καρδία ταπεινή λελουμένη καταλαμπρύνει σύμπαντα πυρίνοερῶ· οὕτω και ημών Σωφρόνιος ο πατήρ και διδάσκαλος, ως φωστήρ πολύφλογος πυρπολεί δι' αγάπης, βάθη συνειδήσεων και ψυχών καταυγάζων· τούτου τους λόγους, φίλοι, ταπεινῶς, εγκολπωθῶμεν προς ὑψους ανάβασιν.

Ωδή δ'. Εισακήκοα, Κύριε.

Ἄγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Ο εκπλύνων τα παιίσματα και τας αμαρτίας καθαίρων Κύριος, τους μισούντας με συγχώρησον τη αγνή πρεσβεία Σωφρονίου Σου.

Ἄγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Υπέρ πάντων των φίλων μου και εχθρών μου πρέσβευε, πάτερ ἄγιε· καν ανάξιος υπάρχω σου, ενθυμούμενος σούς λόγους δέομαι.

Ἄγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Νέον ἅγιον ἔδειξας τοις ανθρώποις, Δέσποτα, και διδάσκαλον· τούτον φέρω Σοι δεόμενος ως σπουδαίον πρέσβυν υπέρ κόσμου Σου.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Σωφρονίω προσέρχομαι, της αυτού πρεσβείας ικέτης άθλιος, ως ταπείνωσιν διδάξαντι και Χριστού αγάπην εφαρμόσαντι.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ουρανού πλατυτέρα, Συ, και Θεού παντάνακτος Θρόνε πύρινε, τη πρεσβεία Σου προς Κύριον οικουμένην πίπτουσαν ανόρθωσον.

Ωδή ε'. Φώτισον ημάς.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Υψωσον ημάς προσευχή σου, πάτερ όσιε, προς της ζωής τον Τριπλούν Ποταμόν, Όστις απαύστως αρδεύει συμπάντων πέρατα.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Ενωσον ημάς τη πρεσβεία σου, Σωφρόνιε, διηρημένους μαχαίρα εγωισμού, Θεού ειρήνην εμπνέων την παραδείσιον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Νέφη τα πυκνά και ζοφώδη της καρδίας μου πνοή σου, πάτερ, ως άνεμος, δίωξον, οδόν ανοίγων χαράς προς ηλιοφάνειαν.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ανασσα σεμνή, κλίμαξ γήθεν άνω φέρουσα, ως εν αγκάλαις βαστάσασσα τον Θεόν, σώζε στοργή Σου γλυκεία βρέφη και νήπια.

Ωδή Ϛ'. Την δέησιν εκχεώ.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Δεδούλονται ταις ανάγκαις πένητες, οι δε πλούσιοι φθαρτοίς αργυρίοις, και ισχυροί κατεδούλωσαν πλήθη και τω χρυσίω λαοί θυσιάζονται! Ω πάτερ, άνωθεν ελθών, τους αθώους βασάνων διάσωσον!

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Η σκέψις μου του Θεού μακρύνεται και συνείδησις εμή καθιζάνει, και αρετής μου αγρός ερημούται και της αγάπης οικία κρημνίζεται! Ω πάτερ, άνωθεν ελθών, σώζε φρένας εμάς, ω Σωφρόνιε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Κατέκαυσα, ως το πριν Αλέξανδρος, της ελπίδος μου τον στόλον ο άφρων· και νυν ορώ των εχθρών μου τα στίφη και εις απέλπιδα ζόφον βυθίζομαι· αλλ' άνωθεν ως αειτός πεπτωκότα με, πάτερ, ανόρθωσον.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Αστέρισον της ζωής μου, Δέσποινα, την πικράν τε και ασέληνον νύκτα, ίνα Φωτός απολαύσω ικμάδα και λυτρωθώ σκοτασμού, ον επέλεξα· και ώθησον προς ουρανόν τη ευόσμω χειρί Σου, πανθαύμαστε!

Διάσωσον την οικουμένην ολέθρου της απληστίας, σβέσον εκδικήσεως φλόγας, πάτερ Σωφρόνιε, και φύλαττε ορφανούς εκ του μίσους.

Επίβλεπον εν ευλογία, πανάχραντε Θεομήτωρ, επί την εχθρών μου και φίλων λύμην κακώσεων και λύτρωσον αθεΐας και πλάνης.

Κοντάκιο. Τον τάφον Σου, Σωτήρ. Ἦχος α' .
Κυψέλης εκ Φωτός ως βασίλισσα, πάτερ, μελίσσων
λογικῶν εξεγέννησας σμήνος, και μέλι το αθάνατον
και κηρίον συνήγαγες· και κηρόπλαστον καθεδρικόν
του Θεού σου υπερύψωσας εις Βρεταννίας την
νήσον, Σωφρόνιε όσιε.

Αναβαθμοί. Ἦχος δ' .

Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' Αυτός
αντιλαβού και σώσον, Σωτήρ μου (δισ).

Οι μισούντες Σιών αισχύνθητε από του Κυρίου, ως
χόρτος γαρ πυρί έσεσθε απεξηραμένοι (δισ).

Δόξα.

Αγίω Πνεύματι πάσα ψυχή ζούται και καθάρσει
υψούται, λαμπρύνεται τη Τριαδική Μονάδι
ιεροκρυφίως.

Και νυν.

Αγίω Πνεύματι αναβλύζει τα της χάριτος ρείθρα,
αρδεύοντα άπασαν την κτίσιν προς ζωογονίαν.

Προκείμενο. Δίκαιος ως φοίνιξ ανθίσει και ωσει
κέδρος η εν τω Λιβάνω πληθυνθήσεται.

Στίχος. Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν
δικαιοσύνης, ότι αυτών εστί η βασιλεία των
ουρανών.

Ευαγγέλιο. Εκ του κατά Λουκάν (ι' 1-4 και 17-24).
Τω καιρώ εκείνω, ανέδειξεν ο Κύριος και ετέρους
εβδομήκοντα, και απέστειλεν αυτούς ανά δύο προ

προσώπου αυτού εις πάσαν πόλιν και τόπον ου ήμελλεν και αυτός έρχεσθαι. Έλεγεν ουν προς αυτούς· ο μεν θερισμός πολύς, οι δε εργάται ολίγοι· δεήθητε ουν του κυρίου του θερισμού όπως εκβάλη εργάτας εις τον θερισμόν αυτού. Υπάγετε· ιδού εγώ αποστέλλω υμάς ως άρνας εν μέσω λύκων. [...]

Υπέστρεψαν δε οι εβδομήκοντα μετά χαράς λέγοντες· Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσεται ημίν εν τω ονόματί σου. Είπε δε αυτοίς· εθεώρουν τον σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα. Ιδού δίδωμι υμίν την εξουσίαν του πατείν επάνω όφρων και σπορπίων και επί πάσαν την δύναμιν του εχθρού, και ουδέν υμάς ου μη αδικήση. Πλην εν τούτω μη χαίρετε, ότι τα πνεύματα υμίν υποτάσσεται· χαίρετε δε ότι τα ονόματα υμών εγράφη εν τοις ουρανοίς.

Εν αυτή τη ώρα ηγαλλιάσατο τω πνεύματι ο Ιησούς και είπεν· εξομολογούμαι σοι, πάτερ, κύριε του ουρανού και της γης, ότι απέκρυσας ταύτα από σοφών και συνετών, και απεκάλυψας αυτά νηπίοις· ναι, ο πατήρ, ότι ούτως εγένετο ευδοκία έμπροσθέν σου. Και στραφείς προς τους μαθητάς είπε· πάντα μοι παρεδόθη υπό του πατρός μου· και ουδείς επιγινώσκει τίς εστιν ο υιός, ει μη ο πατήρ, και τίς εστιν ο πατήρ, ει μη ο υιός και ώ εάν βούληται ο υιός αποκαλύψαι. Και στραφείς προς τους μαθητάς κατ' ιδίαν είπε· μακάριοι οι οφθαλμοί οι βλέποντες α βλέπετε. Λέγω γαρ υμίν ότι πολλοί προφήται και βασιλείς ηθέλησαν ιδείν α υμείς βλέπετε, και ουκ είδον, και ακούσαι α ακούετε, και ουκ ήκουσαν.

Δόξα.

Ταις του σου αγίου πρεσβείαις, Ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Και νυν.

Ταις της Θεοτόκου πρεσβείαις, Ελεήμον, εξάλειψον τα πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Στίχος. Ελεήμον, ελέησόν με, ο Θεός κατά το μέγα έλεός Σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών Σου εξάλειψον το ανόμημά μου.

Προσόμοια. Όλην αποθέμενοι. Ήχος πλ. β'.

Τάδε λέγει Κύριος· τοις ταπεινοίς ομοιάζω, τους πτωχούς ηγάπησα, εις βρεφών συνείδησιν αναπαύομαι· κόσμω δεδώρημαι, εν εσχάτοις χρόνοις, τον μακάριον Σωφρόνιον, Φωτός διδάσκαλον, και Σιλουανόν τον παμμέγιστον· τούτων ουν τοις λόγοις ευήκοον ποιήσατε το ους, και εξ αμπέλου της χάριτος θείον οίνον γεύσασθε.

Ουδείς προσιτρέχων επί Σοι.

Σοφέ σοφότερε σοφών, σώφρον σωφρόνων σωφρονέστερε Πνεύματι, φιλοσοφότερε Σωκράτους, τους ασόφους σοφίζων, σωφρονίζων τους άφρονας, κάλεσον πάντας εις ενότητα.

Μεταβολή των θλιβομένων.

Εν τη του λόγου τυραννίδι και τη των πάντων καταχρήσει, Σωφρόνιε, ως αστήρ ανατείλας, πυρ ανάπτων τοις λαοίς, πάντας τους αλήθειαν διψώντας, πάντας τους ειρήνευσιν πεινώντας, προς νέαν καθοδήγει Βηθλεέμ.

Ωδή ζ' . Οι εκ της Ιουδαίας.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Ιερεύ του Υψίστου, σεαυτόν ο προσφέρων εις ολοκαύτωμα, σταυρώ τω της αγάπης υψώθης των γηίνων, προσευχόμενος πάντοτε προς τον Σωτήρα Χριστόν υπέρ παντός του κόσμου.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Μη παρίδης, ω πάτερ, την εμήν αγωνίαν υπέρ οικείων μου· και στήριζον ευχαίς σου, κινδύνων απαλλάττων και καλών εις παράδεισον, όπου λαμπρώς ενοικείς συν πάσι τοις αγίοις.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Η σοφία σου, πάτερ, θεολόγους εκπλήσσει, ανδρίζει νήπια, διό και σοι προσφεύγω, ζητών την ευλογίαν και ψυχών καθοδήγησιν, προς τον νυμφώνα Χριστού, εχθρών μου τε και φίλων.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Αληθώς, Θεοτόκε, ουκ αξίως υφαίνω την Σην παράκλησιν, πλην θάρρος προσπορίζω εκ Σης της βαθυτάτης ταπεινής αγαπήσεως· ω Βασιλίσ των λαών, ευλόγει τους Σους φίλους.

Ωδή η' . Τον Βασιλέα των ουρανών.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Πύργον αγάπης οικοδομών εν καρδία, συ μοι σύνδραμε, Σωφρόνιε πάτερ, ίνα κατοικήσω συν φίλοις και Θεώ μου.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Εν άδη φίλους και τους προγόνους μου πάντας έχω, άγιε, και δέησιν ψάλλω, σκότους εκουσίου σωθήναι σαις πρεσβείαις.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Λάμπσον ευχαίς σου τοις εν τω άδη νεκροίς μου, και προς Κύριον μεσίτευε, πάτερ, υπέρ σωτηρίας πάντων των τεθνεώτων.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Πάντας σωθήναι, ούτως ποθεί ο Υιός Σου, πλην αγάπην ο τυφλός απορρίπτει· πρέσβευε ουν, Κόρη, υπέρ ψυχών εν σκότει.

Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Ιάσεων η βρύσις, ο κρουνός σοφίας, ο ποταμός των χαρίτων ο άγιος, ημιθανής και διψών σοι, πάτερ, προσέρχομαι.

Άγιε του Θεού, πρέσβευε υπέρ ημών.

Ζωήν τοις τεθνηκώσι, φως τοις σκοτισθείσι δίδου πρεσβείαις σου, πάτερ, προς Κύριον, έμπιστος φίλος υπάρχων Αυτού, Σωφρόνιε.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ουράνιον λειμώνα, πάμφωτον αυλαία, έμπροσθεν πάντων, σοις λόγοις, διάνοιξον, ίνα ποθώντες Χριστόν ένδον έλθωμεν.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Υψίστη προστασία, δειλών παρρησία, παρηγορία πενθούντων, Θεόνυμφε, των ορφανών ψυχοτρόφε, σώζε τους πάσχοντας.

Άξιον εστίν ως αληθώς μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αιμακάριστον και παναμώμητον και Μητέρα του Θεού ημών! Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον, Σε μεγαλύνομεν!

Μεγαλυνάρια.

Σωφρόνιε πάτερ, ο ταπεινός, πώς τολμώ ψελλίσαι σοι υμνίδιον πενιχρόν; Ανάξιος όλως υπάρχω σε τιμήσαι, πλην θάρρος μοι παρέχεις τη ταπεινώσει σου.

Διδάσκαλον ήθους επί της γης, θησαυρόν αγάπης και ελπίδα των ταπεινών, ανέδειξας, Σώτερ, Σωφρόνιον τον μέγαν, ως έφηβον αστέρα εις νύκτα δύσβατον.

Τις γνωρίσει, πάτερ, επακριβώς την υψίστην γνώσιν ήν εγνώρισας εν Χριστώ; Ου σχολών εδράνοις και θύραθεν παιδεία, αλλ' εις το της αγάπης πανεπιστήμιον!

Αγάπην edίδαξας εν Χριστώ, ταύτην εφαρμόσας εν τω βίω σου ταπεινώς, όλον δαπανήσας υπέρ των αδελφών σου και λαμπρυνθείς ως μέγας ανήρ παγκόσμιος!

Τραφείς ως εν βράχῳ άνθος λευκόν, Σωφρόνιε πάτερ, υψιπέτα και φλογερέ, δίδου σου τους λόγους, τροφήν αθανασίας, πεινώσι και διψώσι προς επιβίωσιν.

Στρέψατε τα ώτα, ω αδελφοί, σοφού διδασκάλου θεοδίδακτον διδαχήν τηρήσατε πάντες, μανθάνοντες αγάπην, και κήπον παραδείσου την γην ποιήσατε.

Ως άνευ ακάνθων ρόδα σεπτά, Σωφρόνιον μέγαν και πατέρα Σιλουανόν, ζητήσωμεν πάντες εις Άθωνος λειμώνα, ως μέλισσαι τρυγήσαι νέκταρ της χάριτος.

Παγκόσμιε πάτερ Σιλουανέ, Τίς εστιν αλήθεια, δεύρο, δίδαξον τους λαούς, συν τῷ Σωφρονίῳ πρεσβεύων υπέρ πάντων και πάσι τοις αγίοις τοις εν τῷ Άθωνι.

Φώτισον, Σωφρόνιε, λαμπηδόν, άνθος της ψυχής μου του στραφήναι προς ουρανόν, ίνα δρέψη θέρμην του νοητού Ηλίου και σπόρον ωριμάση της ταπεινώσεως.

Ω πάτερ πατέρων, ποιμήν αγνέ, εν αγάπη στήσας τον σταυρόν ίνα σταυρωθής, Βρεταννίας νήσον και χώρας της Ευρώπης και πάσαν οικουμένην ευχαίς σου στήριζον!

Ω πάτερ πατέρων, ποιμήν αγνέ, του Προδρόμου φίλε, των αγίων ω μαθητά, αδελφούς μου πάντας και τέκνα και γονείς μου, εχθρούς μου τε και φίλους ευχαίς σου στήριζον!

Τάξεις των αγγέλων αι φωτεινέ, Πρόδρομε Κυρίου, αποστόλων η δωδεκάς, οι άγιοι πάντες μετά της Θεοτόκου συν θείῳ Σωφρονίῳ κόσμῳ συνδράμετε!

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς... Πάτερ ημών...

Απολυτίκιο. Τους τρεις μεγίστους φωστήρας. Ἦχος
α'.

Μητρός Ρωσίας το ρόδον, αγνόν πατέρα Σωφρόνιον, τον εις Βρεταννίαν φρουρούντα Κήπον αγάπης και χάριτος, τον ως τα βρέφη καθαρόν τη καρδία και αντί μελάνης σοφώς κινούντα φλογός γραφίδα και Πνεύματος, τον μέγαν θεολόγον και πρωτίστως πράξει διδάξαντα και συγγραφέα τον θείον παγκοσμίων μεταφράσεων, ως φίλον Κυρίου τιμώνεν αυτόν, μαθητήν αγίων και άγιον, εκείνος δε φυλάττει τους αγαπώντας εκ προθέσεως.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι. Ουδείς
προστρέχων επί Σοι.

Αγνών Γερόντων μαθητά και των αγίων απάντων ισάξιε, πάτερ Σωφρόνιε τρισμάκαρ, Βρεταννίαν, Ελλάδα και Ρωσίαν αγίασον και την Ευρώπην πάσαν δίδαξον.

Και νυν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Περαίνων ύμνον ταπεινώς, ω Θεομήτωρ, ως κλέπτης εντρέπομαι υπό τους πράους οφθαλμούς Σου· πλην θαρρών τη στοργή σου ως υιός Σοι προσέρχομαι, τον εμόν βίον καταθέτων Σοι.

Δι' ευχών των αγίων πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.